

Αριθμός απόφασης: 438/2014
Αριθμός κατάθεσης 1^{ης} αγωγής: 234/2009
Αριθμός κατάθεσης 2^{ης} αγωγής: ΜΤΕΙ407/2012
ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΚΟΖΑΝΗΣ
(Ειδική διαδικασία διαφορών για ζημίες από αυτοκίνητο)

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από το Δικαστή Διονύσιο Δάλλα, Πρωτοδίκη, τον οποίο όρισε η Προϊσταμένη των Υπηρεσιών του Πρωτοδικείου και από το Γραμματέα Κωνσταντίνο Κωνσταντινίδη.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριο του στις 13 Φεβρουαρίου 2014 για να δικάσει τις ακόλουθες αγωγές:

Α) Την από 23-6-2009 και με αριθμό έκθεσης κατάθεσης δικογράφου/2009 αγωγή αποζημίωσης από αυτοκινητικό ατύχημα μεταξύ:

ΤΟΥ ΕΝΑΓΟΝΤΟΣ: Α.Ζ. του Α., κατοίκου Κ. Γερμανίας, οδός, ο οποίος παραστάθηκε στο Δικαστήριο με την πληρεξούσια Δικηγόρο του Θεοδώρα Χατζηπαντελίδου (Δικηγορικού Συλλόγου Θεσσαλονίκης με Α.Μ.:5286) και κατέθεσε προτάσεις.

ΤΩΝ ΕΝΑΓΟΜΕΝΩΝ: 1) Λ.Κ. του Α., κατοίκου Κοζάνης, οδός 2) ανώνυμης ασφαλιστικής εταιρείας με την επωνυμία, όπως νόμιμα εκπροσωπείται, η οποία εδρεύει στην Αθήνα, οδός, οι οποίοι παραστάθηκαν στο Δικαστήριο δια των πληρεξούσιων Δικηγόρων τους Ιωάννη Δόξα (Δικηγορικού Συλλόγου Θεσσαλονίκης με Α.Μ.:4101) και Πηνελόπης Γκάρα (Δικηγορικού Συλλόγου Κοζάνης με Α.Μ.: 195) και κατέθεσαν προτάσεις.

Β) Την από 30-3-2011 και με αριθμό έκθεσης κατάθεσης δικογράφου/2012 αγωγή αποζημίωσης από αυτοκινητικό ατύχημα μεταξύ:

ΤΟΥ ΕΝΑΓΟΝΤΟΣ: Φορέα Κοινωνικής Ασφάλισης - Ταμείου Ασθενείας με την επωνυμία, όπως νόμιμα εκπροσωπείται, που εδρεύει στη Στουτγάρδη Γερμανίας, οδός, το οποίο παραστάθηκε στο Δικαστήριο δια της πληρεξούσιας Δικηγόρου του Θωμαή Παπατόλιου (Δικηγορικού Συλλόγου Κοζάνης με Α.Μ.: 417) και κατέθεσε προτάσεις.

ΤΩΝ ΕΝΑΓΟΜΕΝΩΝ: 1) Λ.Κ. του Α., κατοίκου Κοζάνης, οδόςκαι 2) ανώνυμης ασφαλιστικής εταιρείας με την επωνυμία, όπως νόμιμα εκπροσωπείται, η οποία εδρεύει στην Αθήνα, οδός, οι οποίοι παραστάθηκαν στο Δικαστήριο δια των πληρεξούσιων Δικηγόρων τους Ιωάννη Δόξα (Δικηγορικού Συλλόγου Θεσσαλονίκης με Α.Μ.:4101) και Πηνελόπης Γκάρα (Δικηγορικού Συλλόγου Κοζάνης με Α.Μ.: 195) και κατέθεσαν προτάσεις.

Ο ενάγων της πρώτης από 23-06-2009 αγωγής ζητεί να γίνει δεκτό το αίτημα αυτής, η οποία κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου αυτού με αριθμό έκθεσης κατάθεσης δικογράφου 234/24-6-2009, προσδιορίστηκε η συζήτησή της για τη δικάσιμο της 11-3-2010 και γράφηκε στο πινάκιο με αριθμό 20, οπότε αναβλήθηκε για τη δικάσιμο της 10-2-2011 και γράφηκε εκ νέου στο πινάκιο με αριθμό 4, κατά την οποία αναβλήθηκε εκ νέου για τη δικάσιμο της 12-1-2012 και γράφηκε εκ νέου στο πινάκιο με αριθμό 20, κατά την οποία αναβλήθηκε εκ νέου για τη δικάσιμο της 13-12-2012 και γράφηκε εκ νέου στο πινάκιο με αριθμό 60, κατά την οποία αναβλήθηκε εκ νέου για τη δικάσιμο που σημειώνεται στην αρχή της παρούσας και γράφηκε εκ νέου στο πινάκιο με αριθμό 26. Το ενάγον της δεύτερης από 30-3-2011 αγωγής ζητεί να γίνει δεκτό το αίτημα αυτής, που κατατέθηκε στη Γραμματεία αυτού του Δικαστηρίου με αριθμό έκθεσης κατάθεσης δικογράφου ΜΤΕΙ407/11-12-2012, προσδιορίστηκε η συζήτηση της για τη δικάσιμο της 14-11-2013 και γράφηκε στο πινάκιο με αριθμό 42, κατά την οποία αναβλήθηκε για τη δικάσιμο που σημειώνεται στην αρχή της παρούσας και γράφηκε εκ νέου στο πινάκιο με αριθμό 62.

Κατά την εκφώνηση των υποθέσεων από τη σειρά του σχετικού πινακίου και τη συζήτηση τους στο ακροατήριο οι πληρεξούσιοι Δικηγόροι των διαδίκων ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους, αναφέρθηκαν στις έγγραφες προτάσεις που κατέθεσαν και ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται σ' αυτές και στα πρακτικά της δίκης.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

1. Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 246 ΚΠολΔ, «το Δικαστήριο σε κάθε στάση της δίκης μπορεί αυτεπαγγέλτως ή ύστερα από αίτηση κάποιον διαδίκου να διατάξει την ένωση και συνεκδίκαση εκκρεμών ενώπιον τον δικών, ανάμεσα στους ίδιους ή διαφορετικούς διαδίκους, αν υπάγονται στην ίδια διαδικασία επιταχύνεται η διεξαγωγή της δίκης ή επέρχεται μείωση των εξόδων». Στην προκειμένη περίπτωση, πρέπει να διαταχθεί η ένωση και συνεκδίκαση της από 23-6-2009 και με αριθμό έκθεσης κατάθεσης δικογράφου 234/2009 αγωγής αποζημίωσης από αυτοκινητικό ατύχημα, με την από 30-3-2011 και με αριθμό έκθεσης κατάθεσης δικογράφου ΜΤΕΙ407/2012 αγωγής αποζημίωσης ασφαλιστικού φορέα συνεπεία αποζημίωσης ασφαλισμένου ένεκα τραυματισμού του σε αυτοκινητικό ατύχημα, οι οποίες υπάγονται στην ίδια διαδικασία, διότι, κατά την κρίση του Δικαστηρίου, λόγω της πρόδηλης μεταξύ τους συνάφειας, αφού πρόκειται για βιοτικά συμβάντα

που απορρέουν από το ίδιο τροχαίο ατύχημα, διευκολύνεται και επιταχύνεται η διεξαγωγή της δίκης, ενώ επέρχεται μείωση των εξόδων, ακόμη, δε, και για να αποτραπεί ο κίνδυνος έκδοσης αντιφατικών αποφάσεων.

2. Στην προκειμένη περίπτωση ο ενάγων της από 23-6-2009 και με αριθμό έκθεσης κατάθεσης δικογράφου 234/2009 πρώτης συνεκδικαζόμενης αγωγής ισχυρίζεται ότι από αποκλειστική υπαιτιότητα του πρώτου εναγομένου, οδηγού του με αριθμό κυκλοφορίας ΙΧΕ αυτοκινήτου ιδιοκτησίας του, που ήταν ασφαλισμένο για την έναντι τρίτων αστική ευθύνη από την κυκλοφορία του στη δεύτερη εναγόμενη ασφαλιστική εταιρεία, επήλθε ο σοβαρός τραυματισμός του κατά το τροχαίο οδικό ατύχημα που έλαβε χώρα στις 22-4-2008 στο 4,5 χιλ της Εγνατίας Οδού (Α/Κ Πολυμύλου - Α/Κ Κοζάνης), υπό τις λεπτομερώς περιγραφόμενες στην αγωγή συνθήκες· ότι κατά το χρόνο του ατυχήματος εργαζόταν ως οδηγός στη γερμανική μεταφορική εταιρεία με την επωνυμία, με καθαρές μηνιαίες αποδοχές 2.259,04€, ότι μετά το ατύχημα κρίθηκε από τις αρμόδιες γερμανικές υπηρεσίες κοινωνικής ασφάλισης ανίκανος προς εργασία μέχρι και την 14-9-2008 ότι κατά το χρονικό διάστημα που δεν εργαζόταν επιδοτήθηκε από το Γενικό Ταμείο Υγείας της Γερμανίας με το συνολικό ποσό των 2.370,92€· ότι απώλεσε εξαιτίας του τραυματισμού του τις καθαρές μηνιαίες αποδοχές τεσσάρων μηνών, οι οποίες συνολικά ανέρχονται στο ποσό των 7.794,76€ αφαιρουμένου του ποσού της επιδότησης ότι εξαιτίας του σοβαρού τραυματισμού του και της ταλαιπωρίας που δοκίμασε και εξακολουθεί να δοκιμάζει για την αποκατάσταση της υγείας του υπέστη ηθική βλάβη, για την αποκατάσταση της οποίας πρέπει οι εναγόμενοι να του καταβάλουν το συνολικό ποσό των 60.000€. Με βάση το ιστορικό αυτό ζητεί να υποχρεωθούν οι εναγόμενοι ως εις ολόκληρον ευθυνόμενοι να του καταβάλουν για τις παραπάνω αιτίες το συνολικό ποσό των 67.794,76€ με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής και μέχρις εξοφλήσεως, να κηρυχθεί προσωρινά εκτελεστή η απόφαση που θα εκδοθεί και να καταδικαστούν οι εναγόμενοι στα δικαστικά του έξοδα.

3. Με βάση την προεκτιθέμενη ιστορική θέση και τα ειδικότερα συγκροτούντα αυτήν πραγματικά γεγονότα, τα οποία θεμελιώνουν τα υποβαλλόμενα αιτήματα, καθώς και την ενεργητική και παθητική νομιμοποίηση των διαδίκων μερών, η αγωγή αρμοδίως εισάγεται ενώπιον του Δικαστηρίου αυτού, που είναι καθ' ύλην και κατά τόπον αρμόδιο, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 7, 8, 9, 10, 14 παρ.2, ιό περ.12, 22, 35 ΚΠολΔ, για να συζητηθεί κατά την ειδική διαδικασία που θεσπίζεται από τις διατάξεις των άρθρων 681Α, 666, 667, 670 έως 676 ΚΠολΔ, ενώ για το παραδεκτό της συζήτησης του

κονδυλίου της απώλειας εισοδήματος ο ενάγων επέδωσε αντίγραφο της υπό κρίση αγωγής στην αρμόδια Δ.Ο.Υ. Θεσσαλονίκης, όπου υπάγεται, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 10 εδ. η' Ν. 2471/1999 (βλ. σχετ. την υπ' αριθ./2-7-2009 έκθεση επίδοσης του αρμόδιου δικαστικού επιμελητή στο Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης Α. Κ.). Εξάλλου, για το νομότυπο της παράστασης των πληρεξουσίων δικηγόρων των διαδίκων προσκομίστηκαν το με αριθμό/28-12-2010 γραμμάτιο είσπραξης του Δικηγορικού Συλλόγου Θεσσαλονίκης για λογαριασμό του ενάγοντος και τα υπ' αριθ./13-2-2014 και/13.02.2014 γραμμάτια είσπραξης των Δικηγορικών Συλλόγων Θεσσαλονίκης και Κοζάνης αντίστοιχα για λογαριασμό των εναγομένων, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 6§4 Ν. 4194/2013. Είναι νόμιμη και πλήρως ορισμένη, στηρίζεται στις διατάξεις των άρθρων 914, 929, 932, 926, 297, 298, 299, 330, 481, 345, 346 ΑΚ, 2, 4, 9, 10 του ν. ΓΠΝ/1911, 2, 6 και 10 του ν. 489/1976, 907, 908 περ. δ' , 176 ΚΠολΔ και πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω κατ' ουσίαν καθόσον για το καταψηφιστικό αντικείμενο της καταβλήθηκε το προσήκον τέλος δικαστικού ενσήμου με τις νόμιμες υπέρ τρίτων προσαυξήσεις, όπως αποδεικνύεται από το υπ' αριθ. Σειρά Χ-4939091/14-2-2014 διπλότυπο είσπραξης της Δ.Ο.Υ. Α' Θεσσαλονίκης σε συνδυασμό με τα υπ' αριθ. 133 και 134/14-2-2014 γραμμάτιο και απόδειξη είσπραξης της Εθνικής Τράπεζας της Ελλάδος που προσκομίζει και επικαλείται ο ενάγων.

4. Κατά το άρθρο 25 του ΑΚ οι ενοχές από σύμβαση ρυθμίζονται από το δίκαιο στο οποίο έχουν υποβληθεί τα μέρη και αν δεν υπάρχει τέτοιο, εφαρμόζεται το δίκαιο, που αρμόζει στη σύμβαση από το σύνολο των ειδικών συνθηκών. Κατά δε το άρθρο 26 του ίδιου Κώδικα οι ενοχές από αδίκημα διέπονται από το δίκαιο της πολιτείας, όπου διαπράχθηκε το αδίκημα. Από το συνδυασμό των διατάξεων αυτών προκύπτει ότι, όταν στα δικαιώματα του δανειστή από αδικοπραξία υποκαθίσταται από το νόμο (ex lege) φορέας κοινωνικής ασφάλισης ή αλλοδαπό δημόσιο ή τρίτος γενικά, που έχει υποχρέωση να ικανοποιήσει και ικανοποίησε το δανειστή, η νόμιμη υποκατάσταση τούτου στα δικαιώματα του δανειστή, εάν δεν υπάρχει άλλη συμβατική δέσμευση της πολιτείας, διέπεται, όχι από το δίκαιο της πολιτείας, όπου διαπράχθηκε το αδίκημα, αφού στην περίπτωση αυτή πρόκειται για νόμιμη εκχώρηση της απαίτησης, η δε αξίωση του τρίτου έχει άμεσο έρεισμα στο νόμο και δεν απορρέει από την αδικοπραξία, αλλά από το δίκαιο, που διέπει τη σχέση, στην οποία στηρίζεται η ικανοποίηση του δανειστή από τον τρίτο, δηλαδή το δίκαιο, που διέπει τη σχέση κοινωνικής ασφάλισης ή τη σχέση της δημόσιας υπηρεσίας με το δανειστή και γενικά τη σχέση, η οποία στηρίζει την

υποκατάσταση του τρίτου στα δικαιώματα του δανειστή από αδικοπραξία. Το δίκαιο δε αυτό θεωρούμενο ως *lex cause* της υποκατάστασης θα εφαρμοσθεί κατ' ανάλογη εφαρμογή του άρθρου 25 ΑΚ (ΟΛΑΠ 19/1995 ΕλλΔνη 36, 1533). Επίσης, από τη διάταξη του άρθρου 26 του ΑΚ, που ορίζει, ότι οι ενοχές από αδίκημα διέπονται από το δίκαιο της πολιτείας, όπου διαπράχθηκε το αδίκημα (*lex loci delicti commissi*), συνάγεται, ότι το κρίσιμο εδώ συνδετικό στοιχείο είναι ο τόπος του αδικήματος, χωρίς να εξετάζεται η ιθαγένεια των προσώπων, μεταξύ των οποίων δημιουργήθηκε ενοχή από αδίκημα (προσβολέας - προσβαλλόμενος), ούτε ο τόπος της κατοικίας ή διαμονής των προσώπων αυτών. Ο όρος αδίκημα στην ΑΚ 26 έχει γενική και ευρεία έννοια και όχι τη στενή, που ενδεχομένως, έχει σε μια εσωτερική (εθνική) έννομη τάξη. Η ευρύτητα του δικαιολογείται από την ένταξη του σε κανόνα ιδιωτικού διεθνούς δικαίου. Σύμφωνα με την κρατούσα στο χώρο του Ελληνικού δικαίου, αλλά και στις ξένες έννομες τάξεις, που ακολουθούν τον κανόνα της διάταξης του άρθρου 26 ΑΚ, το δίκαιο, που ισχύει στην πολιτεία, όπου διαπράχθηκε το αδίκημα, θα ρυθμίσει μεταξύ άλλων και τα εξής ζητήματα: αν ορισμένη πράξη ή παράλειψη είναι παράνομη, την υπαιτιότητα, το συντρέχον πταίσμα του παθόντος, αν η ευθύνη είναι υποκειμενική ή αντικειμενική (χωρίς πταίσμα) και με ποιές προϋποθέσεις θεμελιώνεται ευθύνη από τις πράξεις και παραλείψεις των προστηθέντων ή βοηθών εκπλήρωσης, την ικανότητα καταλογισμού, τον κύκλο των προστατευόμενων εννόμων αγαθών ή υποκειμενικών δικαιωμάτων, την ύπαρξη των οποίων κρίνει το δίκαιο, που τα διέπει (π.χ. εμπράγματο δικαίωμα κυριότητας κινητού πράγματος), τις συνέπειες του αδικήματος (υποχρέωση αποζημίωσης, χρηματική ή *in natura*, την αποκατάσταση της ηθικής βλάβης (όχι της περιουσιακής ζημίας), τη δυνατότητα αναγωγής μεταξύ περισσοτέρων ευθυνόμενων, την παραγραφή της σχετικής αξίωσης (ΕφΑθ 8390/2004 ΕλλΔνη 47, 222). Σύμφωνα με τα παραπάνω, σε περίπτωση που ο παθών είναι αλλοδαπός Γερμανός υπήκοος, ο οποίος τραυματίστηκε στην Ελλάδα, από αυτοκίνητο, το οποίο οδηγούσε Έλληνας υπήκοος, που ανήκε στην κυριότητα επίσης έλληνα υπηκόου και ήταν ασφαλισμένο σε ημεδαπή ασφαλιστική εταιρεία, υπάρχουν στοιχεία αλλοδαπότητας, τα οποία καθιστούν αναγκαία την προσφυγή στις διατάξεις του Ιδιωτικού Διεθνούς Δικαίου του Αστικού Κώδικα. Συνεπώς, εφόσον ασκείται αγωγή με την οποία απαιτείται αξίωση, που πηγάζει από αδίκημα, το οποίο συνέβη στην Ελλάδα, το κρίσιμο εφαρμοστέο δίκαιο, είναι κατ' άρθρο 26 ΑΚ το ελληνικό, ως το δίκαιο του τόπου, που διαπράχθηκε το αδίκημα. Με το ελληνικό δίκαιο θα κριθεί μεταξύ άλλων, αν και με ποιές προϋποθέσεις ο οδηγός και ο ιδιοκτήτης - κάτοχος του αυτοκινήτου

υπέχει ευθύνη (υποκειμενική ή αντικειμενική) για την αποκατάσταση της ζημίας, που προκλήθηκε σε τρίτο κατά τη λειτουργία του αυτοκινήτου, το είδος και η έκταση της αποζημίωσης. Εξάλλου, καθόσον αφορά την ευθύνη της ασφαλιστικής εταιρείας, που καλύπτει αστικά το ζημιογόνο όχημα, αυτή καταλαμβάνεται από το Ελληνικό δίκαιο, το οποίο κατά το άρθρο 25 του ΑΚ είναι το δίκαιο που, ενόψει των ειδικών συνθηκών διέπει τη σύμβαση ασφάλισης (ζημιώσας έλληνας υπήκοος, που κατοικεί μόνιμα στην Ελλάδα, έδρα στην Αθήνα της ασφαλιστικής εταιρίας, η οποία με τη σύμβαση ασφάλισης ανέλαβε να καλύψει την αστική ευθύνη του αντισυμβαλλομένου ασφαλισμένου της και για τις ζημίες, που το αυτοκίνητο του, θα προκαλούσε κατά την κυκλοφορία του).

5. Περαιτέρω στο Γερμανικό Δίκαιο ο θεσμός της Ασφαλιστικής Υποκατάστασης απαντά, τόσο στον τομέα της Ιδιωτικής Ασφάλισης (παρ.67 Κώδικα Versicherungs- Vertragsgesetz), όσο και στον τομέα της κοινωνικής Ασφάλισης. Η υποκατάσταση και στη μία και στην άλλη περίπτωση επέρχεται αυτοδικαίως εκ του νόμου. Οι διατάξεις, που ρυθμίζουν την υποκατάσταση, σε περίπτωση κοινωνικής ασφάλισης, περιέχονται στην παράγραφο 116 του νόμου για τις κοινωνικές ασφαλίσεις (Sozialgesetzbuch) εφεξής χάριν συντομίας SGB (Κώδικας Δικαίου Κοινωνικής Ασφάλισης). Ειδικότερα, κατά το άρθρο 116 παρ.1 του ως άνω νόμου ορίζεται ότι *«αξίωση] αποζημίωσης, που πηγάζει από άλλες νομοθετικές διατάξεις, μεταβιβάζεται στον ασφαλιστικό φορέα ή τον φορέα κοινωνικής πρόνοιας, στο βαθμό, που αυτός εξαιτίας του ζημιογόνου γεγονότος υποχρεούται σε κοινωνικές παροχές, οι οποίες σκοπούν στην ανόρθωση της ζημίας αυτού του είδους και αφορούν στο ίδιο χρονικό διάστημα, που ο ζημιώσας οφείλει να καταβάλει αποζημίωση. Σ' αυτές ανήκουν επίσης: 1. οι εισφορές .που πρέπει να καταβληθούν λόγω κοινωνικών παροχών...»*. Κατά δε το άρθρο 119 παρ.1 ορίζεται, ότι *«καθ' ο μέρος η αξίωση/ αποζημίωσης ενός ασφαλισμένου περιέχει την αξίωση εισφορών για ασφάλιση συντάξεως, αυτή μεταβιβάζεται στον ασφαλιστικό φορέα, αν ο ζημιωθείς κατά τη στιγμή του ζημιογόνου γεγονότος αποδεικνύει χρόνο υποχρεωτικών εισφορών ή ασφαρίζεται μετά υποχρεωτικά...»*. Εξάλλου στην παρ. 3 του άρθρου 119 ορίζεται μεταξύ άλλων ότι *«...Με την υποκατάσταση των αξιώσεων για αποκατάσταση των εισφορών δεν πρέπει ο ασφαλισμένος να περιέλθει σε χειρότερη κατάσταση από εκείνη που θα ήταν, αν δεν είχε μεσολαβήσει η υποκατάσταση...»*. Από το συνδυασμό των παραπάνω διατάξεων του Γερμανικού Κώδικα 80B συνάγεται με σαφήνεια, ότι το δικαίωμα υποκατάστασης του Ασφαλιστικού Φορέα ρυθμίζεται από την παρ 116, στην οποία ορίζεται, ότι οι αξιώσεις του ασφαλισμένου κατά του υπαιτίου μεταβιβάζονται στον ασφαλιστικό φορέα, κατά το μέρος που αυτός προέβη σε παροχές, που εξυπηρετούν κατά τον ίδιο τρόπο την αποκατάσταση της ζημίας.

Πρόκειται για αυτόματη, άμεση και αυτοδίκαιη υποκατάσταση. Ως παροχές στις οποίες υποκαθίσταται ο φορέας θεωρούνται και αυτές των καταβαλλομένων εισφορών. Το θέμα μάλιστα αυτό ρυθμίζεται επιπρόσθετα από την παράγραφο 119 SGB. Εξάλλου, όπως πάγια γίνεται δεκτό από τη νομολογία, η υποκατάσταση επέρχεται τη συγκεκριμένη χρονική στιγμή, ανεξαρτήτως αν οι παροχές έχουν καταβληθεί από τον ασφαλιστικό φορέα ή αν πρόκειται να καταβληθούν στο μέλλον. Το καθοριστικό γεγονός είναι, ότι ο φορέας έχει εκ του νόμου την υποχρέωση να καταβάλει παροχές και όχι τότε θα τις καταβάλει (Übergang "dem Grunde nach"). Δεν πρόκειται δηλαδή για υποκατάσταση ως προς συγκεκριμένες παροχές. Αυτές μπορεί να καταβληθούν μέσα σε χρονικό διάστημα ακόμη και δεκαετιών. Ας σημειωθεί επίσης, ότι οι προϋποθέσεις και ο τρόπος μεταβίβασης των δικαιωμάτων του ασφαλισμένου παθόντα, ως προς το εφαρμοστέο δίκαιο, προβλέπονται και στην διμερή Διεθνή Σύμβαση μεταξύ Ελλάδος και Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, που έχει κυρωθεί με το άρθρο 53 του ν.δ. 4259/1962. Εξάλλου, η ρύθμιση του άρθρου 53 επικαλύπτεται από το άρθρο 93 του υπ' αριθ. 1408/1971 Κανονισμού του Συμβουλίου της ΕΟΚ της 14-6-1971. Η ρύθμιση αυτή ισχύει μεταξύ κρατών μελών της ΕΕ (Κρητικός Αθ., Αποζημίωση από Αυτοκινητικά Ατυχήματα, εκδ. 2008, παρ.62 και 66-67, σελ. 458-459, υπ' αριθ. πρωτ. 823/2008 από 8-7-2009 Νομική Πληροφορία του Ελληνικού Ινστιτούτου Διεθνούς και Αλλοδαπού Δικαίου με θέμα «Ασφαλιστική υποκατάσταση του φορέα της κοινωνικής ασφάλισης στο γερμανικό δίκαιο», που προσκομίζει και επικαλείται νόμιμα ο αλλοδαπός Ασφαλιστικός Φορέας Κοινωνικής Ασφάλισης).

6. Εξάλλου, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 70 ΚΠολΔ, όποιος έχει έννομο συμφέρον να αναγνωριστεί η ύπαρξη ή μη ύπαρξη κάποιας έννομης σχέσης, μπορεί να ασκήσει σχετική αγωγή. Ως έννομη σχέση η ύπαρξη ή η ανυπαρξία της οποίας είναι αντικείμενο αναγνωριστικής αγωγής, είναι η βιοτική σχέση του προσώπου, που αναφέρεται σε άλλο πρόσωπο ή πράγμα και ρυθμίζεται από το εξαιτούμενο δίκαιο (δεν αποτελούν, άρα έννομη σχέση και δεν μπορούν να είναι αντικείμενο αναγνωριστικής αγωγής τα απλά πραγματικά περιστατικά ή τα αφηρημένα νομικά ζητήματα, χωρίς τη σύνδεση τους με έννομη σχέση, της οποίας ζητείται η προστασία). Το έννομο συμφέρον που απαιτείται για την άσκηση της αναγνωριστικής αγωγής, μπορεί να είναι υλικό ή ηθικό και εξαρτάται από τις εκάστοτε περιστάσεις, υπάρχει δε όταν η προκαλούμενη με την αγωγή αυτή δικαστική απόφαση αποτελεί το πρόσφορο μέσο για την διαλεύκανση της αμφισβητούμενης ύπαρξης ή ανυπαρξίας της έννομης σχέσης, των όρων της σχετικής αβεβαιότητας και την αποτροπή σχετικών δικαστικών διενέξεων, είτε του παρόντος, είτε του μέλλοντος. Από τον συνδυασμό της διάταξης αυτής με την διάταξη του άρθρου 69 παρ.1α ΚΠολΔ

προκύπτει, ότι δύναται να ζητηθεί με αναγνωριστική αγωγή να αναγνωρισθεί, ότι οφείλεται παροχή, που καθίσταται ληξιπρόθεσμη στο μέλλον, εφόσον όμως δεν εξαρτάται από αντιπαροχή, μπορεί δηλαδή να ζητηθεί με αναγνωριστική αγωγή προστασία για κεκτημένο, αλλά μη απαιτητό, με την προαναφερθείσα προϋπόθεση. Τούτο ισχύει και στις αμφοτεροβαρείς συμβάσεις (μπορεί δηλαδή να ζητηθεί να αναγνωρισθεί, ότι οφείλεται παροχή, που καθίσταται ληξιπρόθεσμη στο μέλλον), όταν ο ενάγων έχει ήδη εκπληρώσει την παροχή του (ΔΕΚ C-428/1992, ΣυλλΝομολ 1994 I-02259, ΑΙΙ 78/2006 Νόμος, ΕφΑθ 3183/2006 ΕλλΔνη 2006, 1499, ΕφΑθ 498/2009, αδημ., προσκομιζόμενη).

7. Ο ενάγων γερμανικός φορέας κοινωνικής ασφάλισης με την από 30-3-2011 και με αριθμό έκθεσης κατάθεσης δικογράφου ΜΤΕι407/2012 δεύτερη συνεκδικαζόμενη αγωγή ιστορεί ότι κατά το τροχαίο οδικό ατύχημα που έλαβε χώρα στις 22-4-2008 στο 4,5 χιλ της Εγνατίας Οδού (Α/Κ Πολυμύλου - Α/Κ Κοζάνης), υπό τις λεπτομερώς περιγραφόμενες στην αγωγή συνθήκες, από αποκλειστική υπαιτιότητα του πρώτου εναγομένου οδηγού του με αριθμό κυκλοφορίας ΙΧΕ αυτοκινήτου ιδιοκτησίας του, που ήταν ασφαλισμένο για την έναντι τρίτων αστική ευθύνη από την κυκλοφορία του στη δεύτερη εναγομένη ημεδαπή ασφαλιστική εταιρεία, τραυματίστηκε σοβαρά ο κατά το Γερμανικό Κώδικα περί Κοινωνικής Ασφάλισης με αριθμό ασφαλισμένος του, Α.Ζ., προς τον οποίο κατέβαλε κατά τη διάρκεια της νοσηλείας του τις λεπτομερώς περιγραφόμενες στην αγωγή παροχές κοινωνικής πρόνοιας και ασφάλισης, το συνολικό ύψος των οποίων ανήλθε στο συνολικό ποσό των 15.636,92€, ότι ενδεχομένως να υποχρεωθεί στο μέλλον να καταβάλλει προς τον ασφαλισμένο του και άλλα ποσά λόγω ανικανότητας προς εργασία, τα οποία δεν μπορούν από τώρα να προσδιοριστούν. Με βάση το ιστορικό αυτό, όπως παραδεκτά περιόρισε το αίτημα της αγωγής από καταψηφιστικό σε έντοκο αναγνωριστικό με δήλωση της πληρεξούσιας δικηγόρου του που καταχωρήθηκε στα πρακτικά της δίκης και περιέχεται στις έγγραφες προτάσεις του πριν το Δικαστήριο προχωρήσει στην προφορική συζήτηση της ουσίας της υπόθεσης, περιορισμός που θεωρείται μερική παραίτηση από το δικόγραφο της αγωγής (άρθρα 223, 294, 295§1 εδ. β', 297 ΚΠολΔ), ζητεί να αναγνωρισθεί ότι οι εναγόμενοι ως εις ολόκληρον ευθυνόμενοι υποχρεούνται να του καταβάλλουν το συνολικό ποσό των 15.636,92€ με το νόμιμο τόκο επιδικίας από την επομένη της επίδοσης της αγωγής και μέχρις εξοφλήσεως, να αναγνωρισθεί η υποχρέωση των εναγομένων να τον αποζημιώσουν για τις παροχές που τυχόν θα υποχρεωθεί στο μέλλον να καταβάλλει στον ασφαλισμένο του παθόντα ως άμεση απόρροια του ατυχήματος προς αποκατάσταση της ζημίας του

ασφαλισμένου του από την ίδια αιτία, να κηρυχθεί προσωρινά εκτελεστή η απόφαση που θα εκδοθεί και να καταδικαστούν οι εναγόμενοι στα δικαστικά του έξοδα.

8. Με βάση την προεκτιθέμενη ιστορική θέση και τα ειδικότερα συγκροτούντα αυτήν πραγματικά γεγονότα, τα οποία θεμελιώνουν τα υποβαλλόμενα αιτήματα, καθώς και την ενεργητική και παθητική νομιμοποίηση των διαδίκων μερών, η αγωγή αρμοδίως εισάγεται ενώπιον του Δικαστηρίου αυτού, το οποίο έχει διεθνή δικαιοδοσία για την εκδίκαση της διαφοράς ως το δικαστήριο του τόπου που συνέβη το ζημιογόνο γεγονός και έχει την κατοικία του ο εναγόμενος (άρθρα 3§1 ΚΠολΔ, 9, I Σύμβασης Λουγκάνο (Βρυξέλλες II), που κυρώθηκε στην Ελλάδα με το Ν. 2460/1997), και είναι καθ' ύλην και κατά τόπον αρμόδιο, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 7, 8, 9, 10, 14 παρ.2, 16 περ.12, 22, 35 ΚΠολΔ, για να συζητηθεί κατά την ειδική διαδικασία που θεσπίζεται από τις διατάξεις των άρθρων 681Α, 666, 667, 670 έως 676 ΚΠολΔ, ενώ για το νομότυπο της παράστασης των πληρεξουσίων δικηγόρων των διαδίκων προσκομίστηκαν το με αριθμό 550/13-2-2014 γραμμάτιο είσπραξης του Δικηγορικού Συλλόγου Κοζάνης για λογαριασμό του ενάγοντος και τα υπ' αριθ./13-2-2014 και/13-2-2014 γραμμάτια είσπραξης των Δικηγορικών Συλλόγων Θεσσαλονίκης και Κοζάνης αντίστοιχα για λογαριασμό των εναγομένων, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 61§4 Ν. 4194/2013. Είναι νόμιμη και πλήρως ορισμένη και στηρίζεται στις διατάξεις των άρθρων 25, 26, 914, 926, 928, 297, 298, 481, 345, 346 ΑΚ, 10 Ν. 489/1976, 116§1, 119§§1,3 του Γερμανικού Κώδικα Δικαίου Κοινωνικής Ασφάλισης (SGB), 53 ν.δ. 4259/1962, 93 ΚανΕΟΚ 1408/1971, 68, 69§1 περ. α', 70, 176 ΚΠολΔ, σύμφωνα και με τα αναφερόμενα στις με αριθμούς 4 και 5 νομικές σκέψεις της παρούσας, με την επισήμανση ότι το αίτημα περί αναγνώρισης οφειλής τόκων από την επομένη της επίδοσης της αγωγής, ως οχλήσεως, και μετά την παραίτηση των εναγόντων από το καταψηφιστικό αίτημα της αγωγής και την τροπή του σε αναγνωριστικό, είναι νόμιμο και ερείδεται στο συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 340, 345, 346 του ΑΚ και 215 παρ. 1 εδ. α', 221 παρ. 1, 223 και 295 παρ. 1 του ΚΠολΔ (ΟΛΑΠ 13/1994 ΝοΒ 44, 33, ΑΠ 1122/2000 ΕλλΔνη 2000, 1664, ΑΠ 679/1999 ΕλλΔνη 2000, 448, ΑΠ 518/1999 ΕλλΔνη 1999, 1701, ΑΠ 787/1998 ΕλλΔνη 1999, 608). Αντίθετα, το παρεπόμενο αίτημα περί κηρύξεως της απόφασης αυτής προσωρινά εκτελεστής, τυγχάνει μη νόμιμα και συνεπώς απορριπτέο, ενόψει του ότι δεν είναι νοητή η εκτέλεση αναγνωριστικής απόφασης, η οποία δεν περιέχει καταδίκη, αλλά αναγνώριση έννομης σχέσης και της οποίας η ενέργεια εξαντλείται στο δεδικασμένο (ΟΛΑΠ 959/1985 ΕλλΔνη 1986, 30ῖ). Ας σημειωθεί

ότι, σύμφωνα με τα αναφερόμενα στη με αριθμό 6 νομική σκέψη της παρούσας, είναι νόμιμο το αναγνωριστικό αίτημα της έννομης σχέσης της ex lege υποκατάστασης στα δικαιώματα του ασφαλισμένου του αλλοδαπού φορέα κοινωνικής ασφάλισης χωρίς να γίνεται αναφορά σε συγκεκριμένο ποσό ζημίας. Πρέπει, επομένως, η υπό κρίση αγωγή να ερευνηθεί περαιτέρω κατ' ουσίαν, δεδομένου ότι για το αντικείμενο της, μετά τον περιορισμό του αιτήματος αυτής από καταψηφιστικό σε αναγνωριστικό δεν απαιτείται η καταβολή ανάλογου δικαστικού ενσήμου, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 7§3 ν.δ. 1544/1942, όπως αντικαταστάθηκε από τη διάταξη του άρθρου 21§1 Ν. 4055/2012.

9. Οι εναγόμενοι αρνούνται αιτιολογημένα τα πραγματικά περιστατικά που συγκροτούν τις αμφοτέρως ιστορικές βάσεις των συνεκδικαζομένων αγωγών και ισχυρίζονται περαιτέρω ότι συνυπαίτιος στην πρόκληση του τροχαίου οδικού ατυχήματος και τον εξ αυτού τραυματισμό του είναι κατά ποσοστό 50% ο ενάγων της πρώτης συνεκδικαζόμενης αγωγής, που ήταν ασφαλισμένος στο γερμανικό φορέα κοινωνικής ασφάλισης της δεύτερης συνεκδικαζόμενης αγωγής, για τους εκτιθέμενους στις προτάσεις τους λόγους, που ανέπτυξαν και προφορικά στο ακροατήριο. Ο ισχυρισμός αυτός που παραδεκτά και ορισμένα προβάλλεται με προφορική πρόταση των πληρεξουσίων τους δικηγόρων και σημείωση του στα πρακτικά της δίκης (ΟΛΑΠ 2/2005, Νόμος, ΑΠ 13/2008, Νόμος), συνιστά την ένσταση συντρέχοντος πταίσματος του ενάγοντος, στηρίζεται στη διάταξη του άρθρου 300 ΑΚ και πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω και ως προς την ουσιαστική του βασιμότητα.

10. Από την εκτίμηση των ενόρκων καταθέσεων των μαρτύρων αποδείξεως και ανταποδείξεως και την ανωμοτί εξέταση του ενάγοντος Α.Ζ., που εξετάστηκαν νομότυπα στο ακροατήριο του Δικαστηρίου αυτού και οι οποίες περιέχονται στα ταυτάριθμα με την παρούσα πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης του, από τη με αριθμό/7-2-2014 ένορκη βεβαίωση του W.P. που λήφθηκε νομότυπα με πρωτοβουλία του ενάγοντος Φορέα Κοινωνικής Ασφάλισης ενώπιον του Συμβολαιογράφου Στουτγάρδης Γερμανίας, Κ.Ρ., κατόπιν εμπρόθεσμης κλήτευσης των εναγομένων, όπως συνάγεται από τις με αριθμό/3-2-2014 και/3-2-2014 αντίστοιχες εκθέσεις επιδόσεως των αρμόδιων δικαστικών επιμελητών στα Πρωτοδικεία Κοζάνης και Αθηνών, Α.Ζ-Ν. και Κ.Μ., καθώς και από το σύνολο των εγγράφων που νόμιμα επικαλούνται και προσκομίζουν οι διάδικοι, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνονται τα έγγραφα της προανακριτικής δικογραφίας, που σχηματίστηκε στα πλαίσια της αυτεπάγγελτης ποινικής δίωξης που ασκήθηκε εναντίον του πρώτου εναγόμενου οδηγού του με αριθμό κυκλοφορίας ΙΧΕ αυτοκινήτου, τα οποία λαμβάνονται υπόψη ως δικαστικά

τεκμήρια (άρθρα 336§3, 339 σε συνδυασμό με 395 και 591§1 ΚΠολΔ, ΑΠ 58/1993, ΕλλΔνη 36, 628, ΑΠ 154/1992, ΕλλΔνη 33, 814, ΕφΔωδ 98/2004, Νόμος), καθώς και από τις προσκομιζόμενες από τους διαδίκους φωτογραφίες, η γνησιότητα των οποίων δεν αμφισβητήθηκε από τους αντιδίκους τους, αποδείχθηκαν κατά την κρίση του Δικαστηρίου τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Στις 22-04-2008 ο Α.Ζ., αφού διήλθε από τα διόδια Πολυμύλου, έβαινε με το υπ' αριθ. κυκλοφορίαςΙΧΦ αυτοκίνητο μάρκας, ιδιοκτησίας του Τ.Η. στο τμήμα Α/Κ Πολυμύλου - Α/Κ Κοζάνης (Κοίλων) της Εγνατίας Οδού κατευθυνόμενος προς Κοζάνη, όπου θα παρέδιδε το φορτηγό που οδηγούσε στον έμπορο φορτηγών αυτοκινήτων Λ.Σ., που εξετάστηκε στο ακροατήριο του Δικαστηρίου αυτού ως μάρτυράς του. Η Εγνατία Οδός στο σημείο όπου έβαινε αποτελεί κλειστό αυτοκινητόδρομο με δύο ρεύματα ανά κατεύθυνση, που χωρίζονται μεταξύ τους με κεντρικό διαχωριστικό τσιμεντένιο στηθαίο, ενώ οι δύο λωρίδες κυκλοφορίας που υπάρχουν σε κάθε ρεύμα πορείας χωρίζονται μεταξύ τους με μονή διακεκομμένη διαχωριστική διαγράμμιση. Το συνολικό πλάτος των δύο λωρίδων κυκλοφορίας του ρεύματος πορείας προς Κοζάνη ανέρχεται σε 8,60 μέτρα, ενώ στο άκρο δεξιό της λωρίδας κυκλοφορίας του ρεύματος αυτού υφίσταται ασφάλτινο έρεισμα πλάτους 2,00 μέτρων που διακρίνεται από το υπόλοιπο οδόστρωμα με συνεχή διαχωριστική γραμμή και αποτελεί τη λωρίδα έκτακτης ανάγκης (Λ.Ε.Α.), δεξιότερα της οποίας υπάρχει ασφάλτινο έρεισμα πλάτους 0,40 μέτρων μεταξύ δύο συνεχόμενων διαχωριστικών γραμμών, στην απόληξη του οποίου (ερείσματος) υφίσταται μεταλλικό στηθαίο ασφαλείας που είναι τοποθετημένο στην αρχή χαλικοστρωμένου ερείσματος πλάτους περίπου 80 εκατοστών μετά το πέρας του οποίου υπάρχει τσιμεντοστρωμένο πραινές που σχηματίζει αύλακα διοχέτευσης όμβριων υδάτων. Ένεκα του γεγονότος ότι πρόκειται για κλειστό αυτοκινητόδρομο το ανώτατο επιτρεπόμενο όριο ταχύτητας για τα επιβατικά αυτοκίνητα ανέρχεται σε 85 Χ.Α.Ω., ενώ για τα φορτηγά αυτοκίνητα επιτρεπόμενου μέγιστου βάρους μεγαλύτερου των 3,5 τόνων, όπως το φορτηγό που οδηγούσε ο ενάγων, το ανώτατο όριο ταχύτητας στον αυτοκινητόδρομο είναι 85 Χ.Α.Ω. Κατά τον προαναφερόμενο χρόνο επικρατούσαν πολύ καλές καιρικές συνθήκες, το οδόστρωμα ήταν στεγνό, υπήρχε κανονική κυκλοφορία οχημάτων και η ορατότητα των οδηγών δεν περιοριζόταν από κάποιο εμπόδιο, πλην του ήλιου που κατά τη στιγμή εκείνη επειδή βρισκόταν σε χαμηλό σημείο του ορίζοντα ανάλογα με τη θέση που είχαν τα αυτοκίνητα επί της οδού επηρέαζε λόγω του έντονου φωτός (αντηλία) την ορατότητα των οδηγών, πλην όμως, το εμπόδιο αυτό που περιόριζε την ορατότητα των οδηγών της Εγνατίας Οδού, μπορεί ευχερώς να εξουδετερωθεί με ασφάλεια από τους χρήστες της οδού με τη χρήση των αλεξηλίων με τα οποία είναι υποχρεωτικά εφοδιασμένα όλα τα αυτοκίνητα.

Καθώς ο Α.Ζ. πλησίαζε προς την Κοζάνη, κλάταρε το εμπρόσθιο δεξιό λάστιχο του οχήματος του και επειδή δεν μπορούσε να συνεχίσει την πορεία του, αφού υπήρχε κίνδυνος τόσο για τη δική του ασφάλεια, όσο και για την ασφάλεια των λοιπών χρηστών του κλειστού αυτοκινητοδρόμου, ακινητοποίησε το φορτηγό στο άκρο δεξιό του 4,5 χιλιομέτρου του τμήματος της Εγνατίας Οδού που έβαινε, και συγκεκριμένα αποκλειστικά και μόνο εντός του χαρακτηρισμένου ως ΛΕΑ τμήματος της οδού, προκειμένου να αντικαταστήσει το φθαρμένο ελαστικό, θέτοντας συγχρόνως σε λειτουργία τους προειδοποιητικούς δείκτες (αλάρμ). Η κρίση αυτή του Δικαστηρίου περί της θέσης που στάθμευσε το φορτηγό ενισχύεται και από το γεγονός ότι στο από 22-4-2008 πρόχειρο σχεδιάγραμμα του Τμήματος Τροχαίας Κοζάνης που απεικονίζει τις συνθήκες του ατυχήματος, το φορτηγό όχημα του Α.Ζ. αποτυπώνεται αποκλειστικά και μόνο εντός του χώρου της ΛΕΑ, χωρίς να καταλαμβάνει τμήμα της δεξιάς λωρίδας κυκλοφορίας του αυτοκινητοδρόμου. Συγκεκριμένα, ο τύπος του φορτηγού αυτοκινήτου που οδηγούσε ο Α.Ζ. έχει πλάτος καρότσας 2,20 μέτρα, πλην όμως, η καμπίνα του οδηγού είναι στενότερη από την καρότσα κατά δεκαπέντε περίπου εκατοστά, όπως τούτο προκύπτει από τη σχετική φωτογραφία που προσκομίζουν οι εναγόμενοι, στην οποία απεικονίζεται ο συγκεκριμένος τύπος φορτηγού αυτοκινήτου που οδηγούσε. Επομένως, αφού το συνολικό πλάτος της ΛΕΑ και του ερείσματος ανέρχεται σε 2,40 μέτρα και το ωφέλιμο πλάτος από την καμπίνα της καρότσας ανέρχεται σε 15 περίπου εκατοστά, είναι προφανές ότι ο Α.Ζ. είχε περίπου ωφέλιμο πλάτος 35 εκατοστών από το μεταλλικό στηθαίο ασφαλείας εντός του οποίου μπορούσε να επιχειρήσει την αλλαγή του ελαστικού. Επιπρόσθετα, ο τροχός που θα άλλαζε ήταν ο εμπρόσθιος και ως εκ τούτου διευκολύνονταν στις κινήσεις του από τον ελεύθερο χώρο που είχε έμπροσθεν του φορτηγού. Σε κάθε περίπτωση την αλλαγή του ελαστικού μπορούσε να επιχειρήσει και πίσω από το μεταλλικό στηθαίο, το οποίο είναι χαμηλού ύψους με πολλά διάκενα, κάτι όμως, που όπως αποδείχθηκε δεν χρειάστηκε να κάνει. Ας σημειωθεί ότι η αλλαγή του ελαστικού στο σημείο εκείνο αποτελούσε μία αναμενόμενη ενέργεια από το μέσο συνετό οδηγό του κύκλου δραστηριότητας του ενάγοντος, αφού δεν εκτίθετο σε ιδιαίτερο κίνδυνο ο οδηγός του φορτηγού, δεδομένου ότι το ελαστικό που θα άλλαζε βρισκόταν προς τη δεξιά πλευρά του δρόμου που βρίσκεται το μεταλλικό στηθαίο ασφαλείας και έτσι ήταν προφυλαγμένος από τον κίνδυνο παράσυρσής του από άλλα οχήματα. Εξάλλου, στο σημείο που είχε σταθμεύσει το όχημα του η Εγνατία Οδός σχηματίζει ευθεία σε μήκος τουλάχιστον 500 μέτρων και έτσι το ακινητοποιημένο φορτηγό αυτοκίνητο του μπορούσε να γίνει εύκολα αντιληπτό από πολύ μεγάλη απόσταση, καθόσον αφενός αποτελεί ογκώδες αντικείμενο και αφετέρου επικρατούσαν πολύ καλές καιρικές συνθήκες που δεν εμπόδιζαν την ορατότητα των οδηγών προς το ακινητοποιημένο όχημα του ενάγοντος. Συνακόλουθα,

ο ισχυρισμός των εναγομένων ότι το φορτηγό αυτοκίνητο του Α.Ζ. καταλάμβανε τμήμα τουλάχιστον ενός μέτρου εντός της δεξιάς λωρίδας κυκλοφορίας του οδοστρώματος πρέπει να απορριφθεί ως ουσιαστικά αβάσιμος και αναπόδεικτος, καθόσον δεν ενισχύεται από αντίθετη κατάθεση αυτόπτη μάρτυρα ή του πρώτου εναγομένου, ενώ η ένορκη κατάθεση του τεχνικού συμβούλου της εναγόμενης ασφαλιστικής εταιρείας ενώπιον του Δικαστηρίου δεν κρίνεται ουσιαστικά βάσιμη σε σχέση με το προαναφερόμενο πραγματικό γεγονός, επειδή αφενός στηρίζεται σε υποθετικές κρίσεις του μάρτυρα και αφετέρου αντικρούεται από το προαναφερόμενο σχεδιάγραμμα της τροχαίας και τη φωτογραφία με τον τύπο του οχήματος που οδηγούσε ο ενάγων και προσκομίζουν οι εναγόμενοι. Αλλά κι αν ακόμη ήθελε υποτεθεί, κατ' επάλληλη αιτιολογία, ότι το όχημα του Α.Ζ. καταλάμβανε πλάτος 0,50 μέτρων του δεξιού ρεύματος πορείας της Εγνατίας Οδού, τούτο δεν παρεμπόδιζε την κίνηση των λοιπών χρηστών της οδού που κινούνται με το ανώτατο επιτρεπόμενο όριο ταχύτητας των 130 Χ.Α.Ω., αφού πρέπει να ληφθεί υπόψη ότι τη στιγμή εκείνη επικρατούσαν συνθήκες ημέρας υπό πλήρη ηλιοφάνεια, το όχημα του Α.Ζ. μπορούσε να γίνει αντιληπτό ως εμπόδιο από απόσταση τουλάχιστον 500 μέτρων και συνεπώς μπορούσαν να διέλθουν από το υπόλοιπο ελεύθερο πλάτος του ρεύματος κυκλοφορίας που υποτίθεται ότι καταλάμβανε, το οποίο ανέρχεται σε 3,80 μέτρα ενώ το συνολικό ελεύθερο πλάτος των δύο ρευμάτων κυκλοφορίας σε 7,10 μέτρα. Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 29§9 ΚΟΚ *«Η λωρίδα έκτακτης ανάγκης (Λ.Ε.Α.) προορίζεται αποκλειστικά και μόνο για την κίνηση οχημάτων άμεσης ανάγκης και οχημάτων συντήρησης των αρμόδιων κρατικών υπηρεσιών ή των εταιρειών που, κατά παραχώρηση από το Δημόσιο, λειτουργούν, συντηρούν και εκμεταλλεύονται αυτοκινητόδρομο ή οδό ταχείας κυκλοφορίας, για την αντιμετώπιση έκτακτων γεγονότων, περιστατικών ή άλλων αναγκών. Οποιαδήποτε άλλη χρήση των λωρίδων έκτακτης ανάγκης, εξαιρουμένων των περιπτώσεων της παραγράφου 3 του άρθρου αυτού, απαγορεύεται»*. Ωστόσο, σύμφωνα με τη διάταξη της παρ. 3 του άρθρου 29 ΚΟΚ ορίζεται ότι *«Εάν όχημα ακινητοποιηθεί αναγκαστικά επί του οδοστρώματος από βλάβη ή άλλη αιτία, ο οδηγός του υποχρεούται να καταβάλλει κάθε προσπάθεια να το μετακινήσει εκτός του οδοστρώματος, και, αν δεν μπορεί, να τοποθετήσει αμέσως την κατ' άρθρο 8ι του παρόντος Κώδικα τριγωνική πινακίδα σε απόσταση 100 τουλάχιστον μέτρων πίσω από το όχημα ή την ειδική προειδοποιητική συσκευή σε κατάλληλη θέση και κατά τη νύχτα να έχει αναμμένα τα φώτα θέσης»*. Είναι γνωστό στο Δικαστήριο από τα διδάγματα της κοινής πείρας ότι στο τμήμα Α/Κ Πολυμύλου - Α/Κ Κοζάνης (Κοίλων) της Εγνατίας Οδού, δεν υπάρχει χώρος στάθμευσης οχημάτων και έτσι σε περίπτωση αναγκαστικής ακινητοποίησης ενός οχήματος, τούτο πρέπει να καταλάβει τη ΛΕΑ, που αποτελεί το μόνο εκτός

οδοστρώματος ασφαλή κατά τον ΚΟΚ χώρο, όπως και έπραξε ο ενάγων. Μάλιστα ο τελευταίος για την προειδοποίηση των υπολοίπων χρηστών της οδού τοποθέτησε προειδοποιητική τριγωνική πινακίδα σε απόσταση πενήντα μέτρων πριν το σημείο που ήταν ακινητοποιημένο το φορτηγό αυτοκίνητο και παράλληλα είχε ενεργοποιήσει τους προειδοποιητικούς δείκτες κινδύνου (αλάρμ). Περί ώρα 17:45 και ενώ ο Α.Ζ. άλλαζε το λάστιχο του φορτηγού, ο πρώτος εναγόμενος έβαινε με το υπ' αριθ. κυκλοφορίας αυτοκίνητο ιδιοκτησίας του μάρκας, το οποίο ήταν ασφαλισμένο για την έναντι τρίτων αστική ευθύνη από την κυκλοφορία του στη δεύτερη εναγόμενη ασφαλιστική εταιρεία, επί του αυτού τμήματος της Εγνατίας Οδού κατευθυνόμενος ομοίως προς Κοζάνη με ταχύτητα περίπου 165 Χ.Α.Ω. Εντός του οχήματος του συνεπέβαιναν, εκτός από τον ίδιο, η μητέρα του, Ε.Κ., που καθόταν στη θέση του συνοδηγού, καθώς και η Μ.Χ. που καθόταν στο πίσω δεξιό κάθισμα του αυτοκινήτου. Τη στιγμή εκείνη ο Α.Ζ. είχε αφαιρέσει το κλαταρισμένο λάστιχο και μόλις είχε ανοίξει την πόρτα του συνοδηγού για να πάρει από το εσωτερικό της καμπίνας ένα μπουκάλι με νερό, πατώντας με τα πόδια του στο έδαφος ενόσω το άνω μέρος του σώματος του είχε γύρει στο εσωτερικό της καμπίνας. Ο πρώτος εναγόμενος καθώς πλησίαζε το ακινητοποιημένο φορτηγό του Α.Ζ. εντελώς ξαφνικά και οδηγώντας από υπαιτιότητα του σε κατάσταση τύφλωσης εξαιτίας της αντηλιάς που επικρατούσε στο σημείο εκείνο έχασε τον έλεγχο του οχήματος του και έχοντας αναπτύξει την προαναφερόμενη ταχύτητα επέπεσε με την εμπρόσθια δεξιά επιφάνεια του επιβατικού οχήματος του στην οπίσθια αριστερή πλευρά της καρότσας του φορτηγού του Α.Ζ.. Στη συνέχεια το αυτοκίνητο του ακολουθώντας μία ανεξέλεγκτη πορεία και πραγματοποιώντας άγνωστο αριθμό κυβιστήσεων επί του οδοστρώματος, δεδομένου ότι ανευρέθηκαν χαραγές επ' αυτού, ακινητοποιήθηκε σε κανονική θέση και σε απόσταση 43 περίπου μέτρων από την μπροστινή πλευρά του φορτηγού αυτοκινήτου στο μέσον των δύο λωρίδων κυκλοφορίας και σε θέση πλάγια με μέτωπο προς την Κοζάνη, έχοντας υποστεί εκτεταμένες ζημιές στο σύνολο των επιφανειών του, που το μετέτρεψαν σε μία άμορφη μάζα. Αντίθετα, το φορτηγό αυτοκίνητο του Α.Ζ., εξαιτίας της σφοδρότητας της σύγκρουσης, λόγω και της υπερβολικής ταχύτητας του οχήματος του πρώτου εναγόμενου που επέπεσε επ' αυτού, μετακινήθηκε από τη θέση που βρισκόταν, ενόψει και του γεγονότος ότι ο ένας του τροχός είχε ήδη αφαιρεθεί και το όχημα ήταν πάνω σε γρύλο. Συγκεκριμένα η καμπίνα του οδηγού έκαμψε προς τα δεξιά και προσέκρουσε με το δεξιό τμήμα στην μεταλλική προστατευτική μπάρα, ενώ η καρότσα του αυτοκινήτου έκαμψε προς τα αριστερά και εισήλθε κατά μερικά μόνο εκατοστά στο άκρο δεξιό της δεξιάς λωρίδας

κυκλοφορίας του οδοστρώματος. Η κατάληξη αυτή αποδεικνύει έτι περαιτέρω ότι το φορτηγό του Α.Ζ. ήταν ακινητοποιημένο αποκλειστικά και μόνο εντός της ΛΕΑ, ενώ ο αντίθετος ισχυρισμός των εναγομένων που ερείδεται στο γεγονός ότι δεν βρέθηκαν εντός της ΛΕΑ θραύσματα από το ατύχημα κρίνεται απορριπτέος ως αβάσιμος. Συγκεκριμένα, η απουσία θραυσμάτων στη ΛΕΑ οφείλεται στον τρόπο που προσέκρουσε το όχημα του πρώτου εναγομένου στο σταθμευμένο φορτηγό, με συνέπεια όλα τα θραύσματα να είναι διασπαρμένα στο οδόστρωμα της Εγνατίας, όπου σύμφωνα με το πρόχειρο σχεδιάγραμμα της Τροχαίας Κοζάνης ανευρέθηκαν πλαστικά μέρη, ύαλοι, λάδια και νερά από το όχημα που οδηγούσε ο πρώτος εναγόμενος, καθώς και αίματα και ανθρώπινα μέλη προερχόμενα από τους επιβαίνοντες στο όχημα του. Αποτέλεσμα της σύγκρουσης αυτής ήταν ο διαμελισμός της συνοδηγού του επιβατικού αυτοκινήτου, μέλη της οποίας βρέθηκαν διάσπαρτα επί του οδοστρώματος, η οποία βρήκε ακαριαίο θάνατο, καθώς και ο σοβαρός τραυματισμός της συνεπιβάτιδας του επιβατικού αυτοκινήτου καθώς και του οδηγού του ακινητοποιημένου φορτηγού ενάγοντος, Α.Ζ.. Αποκλειστικά υπαίτιος της ένδικης σύγκρουσης είναι ο πρώτος εναγόμενος, ο οποίος: α) δεν οδηγούσε με σύνεση και διαρκώς τεταμένη την προσοχή του στο οδόστρωμα (άρθρο 12§1 ΚΟΚ), όπως θα μπορούσε ευχερώς να πράξει ενόψει των καιρικών συνθηκών που επικρατούσαν και έτσι θα μπορούσε να εντοπίσει το ακινητοποιημένο φορτηγό του Α.Ζ. εντός της ΛΕΑ του ρεύματος πορείας που έβαινε, καθώς και το προειδοποιητικό τρίγωνο που βρισκόταν σε απόσταση 50 μέτρων από το σταθμευμένο φορτηγό και β) είχε αναπτύξει υπερβολική για τις περιστάσεις ταχύτητα, αφού κινούταν με ταχύτητα τουλάχιστον 165 ΧΑΩ, ενώ το ανώτατο επιτρεπόμενο όριο ταχύτητας στο σημείο εκείνο είναι 130 ΧΑΩ (άρθρο 20§2 ΚΟΚ). Το ατύχημα αυτό είναι βέβαιο ότι θα είχε αποφευχθεί εφόσον ο πρώτος εναγόμενος είχε τεταμένη την προσοχή του στην οδήγηση και είχε επιβραδύνει την ταχύτητα του τουλάχιστον στο ανώτατο επιτρεπόμενο όριο των 130 ΧΑΩ, όταν από απόσταση 500 μέτρων μπορούσε να εντοπίσει το εμπροσθεν σταθμευμένο φορτηγό αυτοκίνητο του Α.Ζ.. Ενδεικτική της αμελούς οδηγικής συμπεριφοράς του πρώτου εναγομένου και της παντελούς έλλειψης προσοχής του στην οδήγηση είναι τόσο η από 25-6-2008 ένορκη προανακριτική κατάθεση του, όσο και στην από 14-1-2009 προανακριτική απολογία του, στις οποίες ουδέν αναφέρει περί του ακινητοποιημένου φορτηγού αυτοκινήτου. Αντιθέτως, το πρώτον με την από 14-1-2009 απολογία του αποδίδει την απώλεια του ελέγχου του οχήματος του στην αντηλιά που επικρατούσε κατά το χρόνο εκείνο στην ευρύτερη περιοχή που έλαβε χώρα το ατύχημα, η οποία κατά τους ισχυρισμούς του εμπόδιζε την όραση του. Η κατάθεση αυτή

του πρώτου εναγομένου επιτείνει έτι περαιτέρω την αμέλεια του στην πρόκληση του ένδικου τροχαίου ατυχήματος, αφού ο πρώτος εναγόμενος, παρά το γεγονός ότι δεν έβλεπε εξαιτίας της αντηλιάς συνέχισε να κινείται με ταχύτητα 165 ΧΑΩ αδιαφορώντας για τον κίνδυνο που ελλόχευε με την αμελή οδηγική του συμπεριφορά στους επιβαίνοντες στα υπόλοιπα οχήματα της οδού που έβαινε, τα οποία εξαιτίας αυτής (αντηλιάς) δεν μπορούσε να διακρίνει κινδυνεύοντας να επιπέσει επ' αυτών, όπως και συνέβη. Πρέπει να σημειωθεί ότι ο πρώτος εναγόμενος, σύμφωνα με την υπ' αριθ./1-11-1995 άδεια οδήγησης που κατείχε θα έπρεπε να οδηγεί με γυαλιά ή φακούς επαφής, γεγονός που δεν αποδείχθηκε ότι συνέβαινε κατά το χρόνο του ατυχήματος. Έτσι, εξαιτίας του προβλήματος όρασης που αντιμετώπιζε, όφειλε μόλις αντιλήφθηκε την αντηλιά να χρησιμοποιήσει το αλεξήλιο του αυτοκινήτου που οδηγούσε και άμεσα να μειώσει την ταχύτητα του. Αντίθετα, όμως αυτός, ενεργώντας αμελώς συνέχισε να κινείται με την υπερβολική για τις συνθήκες αντηλιάς που αντιμετώπιζε ταχύτητα των 165 ΧΑΩ με αποτέλεσμα να επιπέσει στο σταθμευμένο αυτοκίνητο, την ύπαρξη του οποίου μοιραία δεν εντόπισε κατά την πορεία του. Το γεγονός ότι ο Α.Ζ. δεν είχε τοποθετήσει την τριγωνική προειδοποιητική πινακίδα σε απόσταση 100 μέτρων από το σημείο που ήταν ακινητοποιημένος δεν συνδέεται αιτιωδώς με την πρόκληση του τροχαίου ατυχήματος, επειδή ο πρώτος εναγόμενος εξαιτίας της ταχύτητας που είχε αναπτύξει και των συνθηκών παρεμπόδισης της όρασης του από την αντηλιά, κατάσταση για την οποία ο ίδιος ήταν υπεύθυνος, αφού ευχερώς θα μπορούσε να την ανασχέσει με τη χρήση των κατάλληλων προστατευτικών μέσων, δεν είχε ορατότητα επί του οδοστρώματος και έτσι έβαινε με υπερβολική ταχύτητα ουσιαστικά υπό συνθήκες τύφλωσης, και ως εκ τούτου, ακόμη κι αν ο ενάγων είχε τοποθετήσει την πινακίδα αυτήν στα 100 μέτρα, ο πρώτος εναγόμενος δεν θα έβλεπε και πάλι το προειδοποιητικό τρίγωνο. Εξάλλου, ο πρώτος εναγόμενος, σύμφωνα με όσα ανέφερε κατά τις προανακριτικές καταθέσεις του, δεν μπόρεσε να εντοπίσει στην πορεία του ούτε το πολύ μεγαλύτερο και ογκωδέστερο ακινητοποιημένο φορτηγό αυτοκίνητο. Ως προς τις προανακριτικές καταθέσεις του πρώτου εναγομένου πρέπει να σημειωθεί ότι θυμάται τις συνθήκες του ατυχήματος μέχρι τη στιγμή της σύγκρουσης, έχοντας, ωστόσο, αποσειεί από τη μνήμη του κάθε μεταγενέστερο περιστατικό. Πρέπει να σημειωθεί ότι ο ενάγων Α.Ζ. εκ της θέσης που είχε δεν μπορούσε σε καμία περίπτωση να γνωρίζει ότι ο ήλιος τύφλωνε τους οδηγούς των κινούμενων προς την κατεύθυνσή του οχημάτων και ως εκ τούτου δεν θα μπορούσε να λάβει κάποιο επιπρόσθετο προειδοποιητικό μέτρο. Περαιτέρω, ο Α.Ζ. δεν ήταν υποχρεωμένος εξαιτίας της βλάβης που αντιμετώπιζε να καλέσει τηλεφωνικά την αρμόδια υπηρεσία παροχής βοήθειας της Εγνατίας Οδού. Τούτο γιατί η επισκευή της βλάβης μπορούσε να πραγματοποιηθεί από τον ίδιο, ενώ ο χρόνος που βρισκόταν στο

σημείο εκείνο μέχρι τότε δεν υπερέβαινε τα 20 λεπτά και ανέμενε σε περίπου 15 λεπτά να ολοκληρώσει την αντικατάσταση του ελαστικού. Εξάλλου, στο σημείο που είχε σταματήσει δεν υπήρχε σχετική πινακίδα με τον τηλεφωνικό αριθμό της Εγνατίας, οι αρμόδιοι υπάλληλοι της οποίας οφείλουν να τοποθετήσουν κατά μήκος της οδού κατάλληλες κάμερες ασφαλείας, ώστε να παρεμβαίνουν όταν χρειάζεται, αφού δεν είναι αναμενόμενο ο κάθε χρήστης της οδού να φέρει μαζί του κινητή συσκευή τηλεφώνου. Συνακόλουθα, η ένσταση συντρέχοντος πταίσματος του ενάγοντος Α.Ζ. ως προς την πρόκληση του ατυχήματος, που προέβαλαν οι εναγόμενοι, πρέπει να απορριφθεί ως ουσιαστικά αβάσιμη. Ας σημειωθεί ότι το Δικαστήριο ως προς τα προαναφερόμενα πραγματικά περιστατικά που αποδείχθηκαν δεν λαμβάνει υπόψη τις ένορκες προανακριτικές καταθέσεις των Δ.Μ. και Θ.Σ., επειδή δεν αποδείχθηκε ότι ήταν αυτόπτες μάρτυρες του ατυχήματος. Συνεπεία του ενδίκου ατυχήματος τραυματίστηκε ο ενάγων της πρώτης συνεκδικαζόμενης αγωγής Α.Ζ., που ήταν κατά το χρόνο του ατυχήματος ασφαλισμένος στον ενάγοντα της δεύτερης συνεκδικαζόμενης αγωγής αλλοδαπό φορέα κοινωνικής ασφάλισης, επειδή, εξαιτίας της μετακίνησης του οχήματος του κατά το χρόνο που επιχειρούσε να πάρει το νερό από την καμπίνα των επιβατών, το σώμα του σφηνώθηκε με το θώρακα ανάμεσα στο φορτηγό και τη μεταλλική προστατευτική μπάρα. Νοσηλεύτηκε με κάκωση θώρακος, πολλαπλά κατάγματα αριστερών πλευρών και αριστερού αιμοθώρακα στο Νοσοκομείο Κοζάνης όπου μεταφέρθηκε από την 22-4-2008 μέχρι την 24-4-2008 (σχετ. το με αριθ. πρωτ. /6-5-2008 πιστοποιητικό του Νοσοκομείου Κοζάνης). Στη συνέχεια μεταφέρθηκε στο Νοσοκομείο Παπαγεωργίου Θεσσαλονίκης, όπου παρέμεινε νοσηλεύόμενος από την 24-4-2008 με διάγνωση μετατραυματικός αιμοπνευμονοθώρακας, κατάγματα αριστερών πλευρών, τοποθέτηση Bullaw και εξήλθε του νοσοκομείου την 7-5-2008 με βελτιωμένη την κατάσταση της υγείας του και με οδηγίες για λήψη φαρμακευτικής αγωγής και τη σύσταση επί έντονης δύσπνοιας να μεταβεί σε εφημερεύον νοσοκομείο (σχετ. το υπ' αριθ. /7-5-2008 εξιτήριο του νοσοκομείου σε συνδυασμό με την από 7-5-2008 γνωμάτευση που υπογράφει ο ιατρός Α.Σ.). Ακολούθως, μετέβη στη Γερμανία, πλην όμως, επειδή επιδεινώθηκε η κατάσταση της υγείας του νοσηλεύτηκε στην Κλινική του Γ. της Γερμανίας από την 9-5-2008 με διάγνωση μετατραυματική συλλογή υγρού στην πλευρική κοιλότητα αριστερά με πολλαπλά κατάγματα αριστερών πλευρών και αριστερού αιματοπνευμοθώρακα μέχρι την 1-6-2008 οπότε έλαβε εξιτήριο με οδηγίες για επανεξέταση και υποβολή σε εργαστηριακό έλεγχο εντός 4 έως 6 εβδομάδων. Για την αποκατάσταση της υγείας του έγινε θωρακοσκόπηση αριστερά με βίντεο, μερική πλευρεκτομή, χειρουργική επέμβαση αποκόλλησης συμφύσεων σε δυνατά κολλημένο αριστερό πνεύμονα και

καθαρισμό αιματώματος (σχετ. τα προσκομιζόμενα σε πιστή μετάφραση από τα γερμανικά από 28-12-2010 ιστορικό της πορείας του ασθενή που υπογράφουν οι θεράποντες ιατροί G.F., J.Z. και S.M., σε συνδυασμό με το την από 9-5-2008 βεβαίωση νοσηλείας της ως άνω αναφερόμενης κλινικής). Σύμφωνα με τις ιατρικές οδηγίες που έλαβε ο A.Z. υποβλήθηκε σε εξωνοσοκομειακές εξετάσεις στις 13-6-2008 στο ιατρείο των ιατρών M.W. - M.K., ενώ στις 24-6-2008 υποβλήθηκε σε νέες ενδονοσοκομειακές εξετάσεις στην κλινική του Γ., όπου είχε νοσηλευτεί προηγουμένως, με τις οποίες επιβεβαιώθηκε η καλή πορεία της υγείας του, όπως αποδεικνύεται από τα σχετικά έγγραφα που προσκομίζονται σε ακριβή πιστή μετάφραση από τα γερμανικά. Ο A.Z. κατά το χρόνο του ατυχήματος εργαζόταν ως οδηγός στην εδρεύουσα στο R. γερμανική μεταφορική εταιρεία με την επωνυμία «D. GmbH» και ήταν ασφαλισμένος στον ενάγοντα της δεύτερης συνεκδικαζόμενης αγωγής, Φορέα Κοινωνικής Ασφάλισης - Ταμείο Ασθενείας του ΑΟΚ Βάδης - Βυρτεμβέργης. Από την εργασία του λάμβανε καθαρές μηνιαίες αποδοχές 2.259,04€, όπως προκύπτει από το με ημερομηνία Απρίλιος 2008 εκκαθαριστικό μισθοδοσίας του ενάγοντος της πρώτης αγωγής. Εξαιτίας της κατάστασης της υγείας του ο A.Z. κρίθηκε ανίκανος προς εργασία από την 22-4-2008 μέχρι και την 14-9-2008, επιστρέφοντας στην εργασία του στις 15-9-2008 (σχετ. τα με ημερομηνία 11-5-2009 και 11-9-2008 έγγραφα του ΑΟΚ Βάδης - Βυρτεμβέργης που προσκομίζονται σε πιστή μετάφραση από τα γερμανικά). Κατά τη διάρκεια της νοσηλείας του έλαβε επίδομα ασθενείας ύψους 858€ το μήνα, ήτοι συνολικά 2.370,92€, όπως αποδεικνύεται από το με ημερομηνία 11-5-2009 έγγραφο του ΑΟΚ Βάδης -Βυρτεμβέργης. Επομένως, ο ενάγων για τους μήνες Μάιο, Ιούνιο, Ιούλιο, Αύγουστο και το χρονικό διάστημα από 1 έως 14 Σεπτεμβρίου 2008 που δεν εργάστηκε και επιδοτούνταν από το Φορέα αυτό Κοινωνικής Ασφάλισης απώλεσε εισοδήματα συνολικού ύψους 10.165,68€ [(4 μήνες X 2.259,04€) + 1/2 X 2.259,04€ = 1129,52€ για το μισό μήνα Σεπτέμβριο]. Από το ποσό αυτό πρέπει να αφαιρεθεί το ποσό των 2.370,92€ που επιδοτήθηκε από τον ΑΟΚ Β. – Β. και ως εκ τούτου πρέπει να επιδικαστεί σ' αυτόν το χρηματικό ποσό των 7.794,76€. Περαιτέρω, ο ενάγων από την αδικοπρακτική συμπεριφορά του εναγομένου, που συγχρόνως συνιστά και ποινικό αδίκημα αυτεπαγγέλτως διωκόμενο, τον αδόκητο σοβαρό τραυματισμό του για τον οποίο ουδεμία υπαιτιότητα φέρει, αλλά και την ταλαιπωρία που δοκίμασε με την πολύμηνη αποθεραπεία του υπέστη ηθική βλάβη για την αποκατάσταση της οποίας δικαιούται χρηματικής ικανοποίησης. Το Δικαστήριο λαμβάνοντας υπόψη: α) την αποκλειστική υπαιτιότητα του αδικοπραγήσαντος - πρώτου εναγόμενου, που συνιστά και ποινικό αδίκημα,

(παράβαση αρθρ. 314 και 315 ΠΚ), β) τις συνέπειες που είχε για τον ενάγοντα το ατύχημα αυτό και ιδίως το γεγονός ότι ταλαιπωρήθηκε με μακρόχρονες νοσηλείες και θεραπείες μέχρι την πλήρη ίαση του, γ) την αρχή της αναλογικότητας, δ) την ηλικία του ενάγοντος και του πρώτου εναγόμενου κατά το χρόνο του ατυχήματος [42 ετών ο ενάγων και 31 ετών ο πρώτος εναγόμενος] και ε) την κοινωνικοοικονομική θέση και κατάσταση των διαδίκων μερών, από τους οποίους, ο ενάγων εργάζεται ως οδηγός φορτηγών αυτοκινήτων στη Γερμανία, ενώ ο πρώτος εναγόμενος είναι υπάλληλος της Διεύθυνσης Δασών Κοζάνης, πλην της δεύτερης εναγόμενης ασφαλιστικής εταιρείας η θέση της οποίας είναι εγγυητική, κρίνει ότι πρέπει να επιδικαστεί στον ενάγοντα, Α.Ζ. ως χρηματική ικανοποίηση το ποσό των 10.000€. Περαιτέρω, ο ενάγων Φορέας Κοινωνικής Ασφάλισης ΑΟΚ Βάδης - Βυρτεμβέργης κατέβαλε τα ακόλουθα ποσά για την αποκατάσταση της υγείας του ασφαλισμένου του Α.Ζ.: α) το ποσό των 13.612,42€ για ιατρική περίθαλψη από την 8-5-2008 μέχρι την 1-7-2008 (14,50€), επίδομα ασθενείας 83 ημερών από την 20-6-2008 μέχρι την 12-9-2008 (2.711,61€), εισφορές ασφάλισης συνταξιοδότησης, ασφάλισης ανεργίας και ασφάλισης περίθαλψης από την 20-6-2008 μέχρι την 12-9-2008 (438,63), εισφορές ασφάλισης ασθενείας 83 ημερών από την 20-6-2008 έως την 12-9-2008 (596,77€), νοσοκομειακή περίθαλψη από την 9-5-2008 μέχρι την 1-6-2008 (9.850,91€), β) το ποσό των 503,59€ για φάρμακα και ιατρική περίθαλψη από 8-5-2008 μέχρι την 9-12-2009, καθώς και γ) το ποσό των 1.520,91€ για δαπάνες περίθαλψης από την 22-4-2008 μέχρι την 3-6-2008 βάσει του άρθρου 5 AAG σε συνδυασμό με το άρθρο 6 EFZG, σύμφωνα με το με ημερομηνία 24-3-2009 έγγραφο της Υπηρεσίας Αναγωγικών Απαιτήσεων του ΑΟΚ Βάδης - Βυρτεμβέργης. Ως προς την καταβολή των προαναφερόμενων ποσών εκ μέρους του ενάγοντος ασφαλιστικού φορέα, που αποτελούν την ερειδόμενη στην αιτιώδη συνάφεια του ένδικου ατυχήματος ζημία του, σαφής και κατηγορηματική είναι η κατάθεση του ενόρκως βεβαιούντως υπαλλήλου του ασφαλιστικού φορέα, η οποία δεν αντικρούεται από αντίθετα αποδεικτικά μέσα. Κατ' ακολουθία των ανωτέρω, πρέπει να γίνει δεκτή κατά ένα μέρος η πρώτη συνεκδικαζόμενη αγωγή και να υποχρεωθούν οι εναγόμενοι ως εις ολόκληρον ευθυνόμενοι να καταβάλουν στον ενάγοντα το συνολικό ποσό των 17.794,76€ εκ των οποίων το ποσό των 7.794,76€ με το νόμιμο τόκο επιδικίας από την επομένη της επίδοσης της αγωγής (άρθρα 241, 346 ΑΚ), το δε ποσό των 10.000€ με το νόμιμο τόκο από την επομένη της επίδοσης της αγωγής και μέχρις εξοφλήσεως, χωρίς την προβλεπόμενη από τη διάταξη του άρθρου 346 ΑΚ προσαύξηση ποσοστού 2% του τόκου επιδικίας επί του ισχύοντος τόκου υπερημερίας, επειδή

η καταψήφιση της επιδικασθείσας αυτής χρηματικής απαίτησης του ενάγοντος έγινε κατ' εύλογη κρίση του Δικαστηρίου, δεκτής γενομένης κατά ένα μέρος της σχετικά προβαλλόμενης ένστασης των εναγομένων. Όσον αφορά το αίτημα να κηρυχθεί προσωρινά εκτελεστή η απόφαση αυτή, τούτο πρέπει να απορριφθεί ως ουσιαστικά αβάσιμο επειδή δεν αποδείχθηκε ότι συντρέχουν εξαιρετικοί λόγοι γι' αυτό ή ότι η καθυστέρηση στην εκτέλεση μπορεί να προκαλέσει σημαντική ζημία στον ενάγοντα που νίκησε κατά ένα μέρος, ενόψει και του γεγονότος ότι αμφότεροι οι εναγόμενοι αποτελούν οικονομικά φερέγγυους οφειλότες και ως εκ τούτου δεν υφίσταται κίνδυνος για την απαίτηση του ενάγοντος. Περαιτέρω, πρέπει να γίνει δεκτή ως βάσιμη κατ' ουσίαν και η δεύτερη συνεκδικαζόμενη αγωγή και να αναγνωρισθεί ότι οι εναγόμενοι πρέπει να καταβάλουν εις ολόκληρον στον ενάγοντα ασφαλιστικό φορέα το συνολικό ποσό των 15.636,92€ με το νόμιμο τόκο από την επομένη της επίδοσης της αγωγής και μέχρις εξοφλήσεως. Τέλος τα δικαστικά έξοδα αμφοτέρων των εναγόντων κατά το μέρος που νίκησαν πρέπει να επιβληθούν σε βάρος των εναγομένων κατά το μέρος που ηττήθηκαν (άρθρα 176, 178§1 ΚΠολΔ), σύμφωνα με τα ειδικότερα αναφερόμενα στο διατακτικό της παρούσας.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

-ΣΥΝΕΚΔΙΚΑΖΕΙ κατ' αντιμωλία των διαδίκων την από 23-6-2009 και με αριθμό έκθεσης κατάθεσης δικογράφου 234/2009 αγωγή αποζημίωσης, με την από 30-3-2011 και με αριθμό έκθεσης κατάθεσης δικογράφου ΜΤΕι407/2012 αγωγή αποζημίωσης.

-ΔΕΧΕΤΑΙ εν μέρει την από 23-6-2009 και με αριθμό έκθεσης κατάθεσης δικογράφου 234/2009 αγωγή.

-ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ τους εναγόμενους να καταβάλουν εις ολόκληρον στον ενάγοντα το συνολικό ποσό των δεκαεπτά χιλιάδων επτακοσίων ενενήντα τεσσάρων ευρώ και εβδομήντα έξι λεπτών του ευρώ (17.794,76€) εκ των οποίων το ποσό των επτά χιλιάδων επτακοσίων ενενήντα τεσσάρων ευρώ και εβδομήντα έξι λεπτών του ευρώ (7.794,76€) με το νόμιμο τόκο επιδικίας από την επομένη της επίδοσης της αγωγής, το δε ποσό των δέκα χιλιάδων ευρώ (10.000€) με το νόμιμο τόκο από την επομένη της επίδοσης της αγωγής και μέχρις εξοφλήσεως, χωρίς την προβλεπόμενη από τη διάταξη του άρθρου 346 ΑΚ προσαύξηση ποσοστού 2% του τόκου επιδικίας επί του ισχύοντος τόκου υπερημερίας, επειδή η καταψήφιση της επιδικασθείσας αυτής χρηματικής απαίτησης του ενάγοντος έγινε κατ' εύλογη κρίση του Δικαστηρίου.

-ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ τους εναγόμενους στην εις ολόκληρον καταβολή μέρους των δικαστικών εξόδων του ενάγοντος τα οποία ορίζει στο ποσό των χιλίων (1.000€) ευρώ.

-ΔΕΧΕΤΑΙ την από 30-3-2011 και με αριθμό έκθεσης κατάθεσης δικογράφου ΜΤΕι407/2012 αγωγή.

-ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΕΙ ότι οι εναγόμενοι, ως εις ολόκληρον ευθυνόμενοι, υποχρεούνται να καταβάλουν στον ενάγοντα το συνολικό ποσό των δεκαπέντε χιλιάδων εξακοσίων τριάντα έξι ευρώ και ενενήντα δύο λεπτών του ευρώ (15.636,92€), με το νόμιμο τόκο από την επομένη της επίδοσης της αγωγής και μέχρις εξοφλήσεως.

-ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ τους εναγόμενους στην καταβολή μέρους των δικαστικών εξόδων του ενάγοντος, τα οποία ορίζει στο ποσό των οκτακοσίων (800,00€).

-ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριο του στην Κοζάνη στις 6 Δεκεμβρίου 2014, χωρίς να παρευρίσκονται οι διάδικοι και οι πληρεξούσιοι Δικηγόροι τους με την παρουσία και του Γραμματέως.

Ο ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ